

ČEZ STO LET ...

I V A N A L B R E H T

Čez sto let, čez dolgih sto let,
kdo te bo ljubil, zemljica naša,
kdo te bo ljubil in negoval?
Ali ti rod naš še zvest bo ostal,
ko je tako omahljiv ves ta svet?
Ali boš tujcu prodana že paša,
zemlja slovenska, zemljica naša
čez brzo minulih, kratkih sto let?

O, da bi mogel, vate zaklet,
vso tvojo tajno v dušo zajeti,
vse bolečine, muke, radosti
le v eni sami pesmi izpeti
tvoji dobroti, lepoti na čast!
Da bi v združitve božji skrivnosti
v večnost razširil vso tvojo rast.

Ali joj, — jutri že, zemljica naša,
kdo te bo ljubil in negoval? ...
Le razdejanje vsak hip nam prinaša,
eden v dar — tihih grobov nam bo dal ...
O, teh sto let, predolgih sto let! —
Zemlja slovenska, nebeški cvet,
naj bom vsaj v grobu — vate zaklet!

M L A D I D N E V I

Pela bom, pela ptičicam,
ljubemu peti me je sram;
ptičke po polju naj mu pojo,
kako ga ljubim, ljubim zvesto!

Rože na gredi plela bom,
dragega v mislih imela bom:
Rože dehtele,
mu razodele,
kje naj potrka in kam naj gre,
da ga bo srečalo moje srce.